

ת"פ (קריות) 8413-06-23 - מדינת ישראל נ' דניאלה יגרפקר נגה

ת"פ (קריות) 8413-06-23 - מדינת ישראל נ' דניאלה יגרפקר נגהשלום קריות

ת"פ (קריות) 8413-06-23

מדינת ישראל

נגד

דניאלה יגרפקר נגה

בית משפט השלום בקריות

[29.10.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשמת הורשעה במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). בהתאם לעובדות כתב האישום ביום 1.3.21 איימה הנאשמת בשיחה טלפונית על אחיו של בן זוגה בכך שאמרה לו "אני אשרוף לך את כל הבית, את כל הבית אני אשרוף, את כל הבית אני אשרוף לך אתה לא מכיר אותי" (להלן - התיק העיקרי).

2. הנאשמת צרפה תיק נוסף (ת"פ 28488-02-24) בו הורשעה בעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1.9.23 נתגלע ויכוח בין הנאשמת למוכרת בחנות נוחות (להלן - המתלוננת) וזאת על רקע אי שביעות רצונה מהשירות שקיבלה. עקב כך איימה הנאשמת על המתלוננת במילים: "אם לא היה פה מצלמות הייתי שוברת פה הכל" וזרקה עליה חטיפי שוקולד שנטלה מהדלפק ושפגעו בפניה. בהמשך, שוב איימה על המתלוננת במילים "תתנצלי אם לא תתנצלי אני לא אלך מפה...בואי נדבר בחוץ" וזאת כשהיא אוחזת בחפץ הנחזה להיות סכין. במקום הגיע שוטר והנאשמת איימה עליו בכך שאמרה לו "מה אתה מחפש שירו בך גם...לך תזדיין תקשיב לי טוב טוב אני אגיד לך אתה עשית הרבה טעויות בשכונה וכולם עלייך תיזהר יש לך ילדים יש לך משפחה...כל צור שלום עלייך תיזהר..." (להלן - תיק הצירוף).

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וחומרת האיומים וכן הוצגה פסיקה. ביחס למתחמי הענישה עתרה המאשימה לקביעת מתחמים נפרדים לכל כתב אישום. בתיק העיקרי נטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר ובתיק הצירוף בין 7-14 חודשי מאסר בפועל. ברמה האופרטיבית, ובהיעדר תסקיר, עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשמת הדגיש את התיקון בכתב האישום המצורף וטען כי מדובר באיומים קלים וספונטניים. ביחס למתחם הענישה הוצגה פסיקה ונטען כי מתחמי הענישה בעבירות דומות מתחילים ממאסר על תנאי. הסנגור הגיש מסמכים רפואיים וכן מסמך מטעם האגף לשירותים חברתיים והרחיב על אודות נסיבות חייה המורכבות של הנאשמת, מצבה הבריאותי והקשיים עמם היא מתמודדת. נטען כי הנאשמת מקבלת כיום מענה לצרכיה, היא ממעיטה לצאת מביתה ומגדלת לבדה שלושה ילדים קטנים. בסיכום הדברים עתר הסנגור למקם את עונשה בחלקו התחתון של מתחם הענישה, להסתפק בענישה צופה פני עתיד ולהימנע מענישה כלכלית.
5. הנאשמת בדברה האחרון הביעה צער וחרטה על מעשיה וביקשה להתנצל בפני המתלוננת. כן תארה אירוע משברי בחייה אשר בעטיו היא מתקשה לתפקד ומטופלת במסגרת סל שיקום.
- דיון והכרעה
קביעת מתחם הענישה
6. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה נפרד לכל כתב אישום בעוד שההגנה התייחסה בטיעוניה למתחם ענישה אחד. דעתי כדעת המאשימה. מדובר במקרים שונים שבוצעו במועדים שונים, במקומות שונים וכלפי מתלוננים שונים. זולת העובדה שמדובר בעבירות איום בשני המקרים, אין כל קשר בין השניים. משכך, יש לקבוע שני מתחמים ואולם בסופו של יום יוטל עונש כולל כפי שאף עתרו הצדדים.
7. הערכים המוגנים שנפגעו ברורים ומדובר בשלוות נפשם ותחושת ביטחונם של המתלוננים. ביחס לאיום כלפי השוטר נפגע ערך נוסף והוא שלטון החוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא. לאור מהות האיום וחומרתו, מידת הפגיעה אינה מבוטלת.
8. באשר לנסיבות ביצוע העבירות אציין כי בתיק העיקרי קיימת היכרות בין הצדדים אולם הרקע לאירוע לא פורט ומבלי להקל ראש בחומרת המעשה, מדובר באיום ברף חומרה שאינו גבוה ואשר בוצע בשיחה טלפונית. ביחס לתיק הצירוף אציין כי הגם שהמילים המאיימות (כלפי המוכרת) אינן ברף חומרה גבוה יחסית, ההתנהגות הכוללת חמורה וזאת על רקע העובדה שהנאשמת השליכה פריטים שונים על המתלוננת והחזיקה חפץ הנחזה לסכין. במקרה זה פוטנציאל הנזק היה לא מבוטל והגם שלא נגרם למתלוננת נזק פיזי, האירוע לבטח גרם לבהלה בליבה וערער את תחושת ביטחונה האישי. עם זאת, לאור כך שלא מדובר היה בסכין אלא בחפץ "הנחזה להיות סכין" יש להבין בהתאם את פוטנציאל הנזק לגוף. בעניין הסיבה בגינה התרחש האירוע אציין שעל פי תוכן האיומים הנאשמת חשה עלבון כלשהו מהמוכרת והאיומים באו על רקע רצונה שתתנצל. לכך יש להוסיף את האיום כלפי השוטר, אשר היה בוטה וחמור. עם זאת, דומה כי הדברים נאמרו בסערת רגשות (לאור האירוע הקודם) ולא אגב שיקול דעת מיושב וכי כך גם התפרשו הדברים על ידי השוטר, ומכאן שעוצמת ההשפעה של האיום על השוטר לא הייתה גבוהה.

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים נעה על פני משערת רחבה יחסית, והכל תלוי בנסיבות העושה והמעשה. לצורך המחשה אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינוים המחויבים: רע"פ 2604/22 ירון מגן נ' מדינת ישראל (28.4.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים באמצעות סכין כלפי שכנו. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש וקבע כי "עונשו של המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות"; ת"פ 2848-11-21 מדינת ישראל נ' מהדי שויכי (7.2.2024), בו נידון אדם שאיים בסכין על מתלונן על רקע ויכוח על אודות כריך בחנות נוחות בתחנת דלק. האירוע הופסק בשל כך שהמתלונן נמלט מהמקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 21 ימי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (קריות) 8335-03-24 מדינת ישראל נ' לוגסי (16.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי שכן, היזק לרכוש והיזק לקווי תשתית ונידון לחמישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (כך שסה"כ הוטלו עליו 9 חודשי מאסר בפועל). הנאשם הגיע לפתח דירתו של שכנו, כשבידו חפץ הנחזה לסכין, דפק על הדלת כשהוא אחז בחפץ וגורם נזק לדלת, קילל את המתלונן ואיים עליו באומרו "אני אפגע בך, אני אשפריץ אותך". לאחר מכן תלש מפסקים בארון החשמל והתנהג בצורה פרועה בקומת המגורים; ת"פ (קריות) 19221-08-22 מדינת ישראל נ' יוסף חי דהן (6.9.2023), בו נידון עניינו של נאשם שאחז במסור חשמלי והניפו באופן מאיים לעבר המתלונן, לאחר שקודם לכן, אגב ויכוח בין השניים, הוציא המתלונן סכין מרכבו ונכנס לחנות נוחות. בתגובה נופף הנאשם במסור כאמור כאשר המתלונן מרוחק ממנו. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות והנאשם נידון למאסר מותנה; ת"פ 39357-12-23 מדינת ישראל נ' אלמלך (16.9.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים בסכין על מתלוננת ונידון למאסר מותנה, קנס ופיצוי. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין עשרה חודשי מאסר בפועל. ביחס לעבירות המשלבות איומים על שוטרים אפנה לפסקי הדין הבאים: רע"פ 2014/21 אביהו חיון נ' מדינת ישראל (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם הוטלו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; ת"פ 11148-01-22 מדינת ישראל נ' זובידאת (2.4.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים כלפי שוטרים והפרת הוראה חוקית בכך שיצא ממקום מעצר בית ונעצר במחסום יזום של המשטרה כשברכבו הייתה אמו-המתלוננת, ובכך הפר בשנית את ההוראה החוקית. במהלך חקירתו איים על שוטרים. הנאשם נידון לארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; ת"פ 65383-08-21 מדינת ישראל נ' אקנין (24.4.2023), בו נגזרו על נאשם חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין שלוש עבירות איומים כלפי אימו, בן זוגה ושוטר שהגיע למקום. 10. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם את העבירה בתיק העיקרי, בנסיבות ביצועה, נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל ואילו מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא תיק הצירוף, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

- קביעת עונשה של הנאשמת
11. אקדים ואומר כי בצד הקביעות בדבר חומרתם היחסית של האירועים (ובעיקר העבירות מושא תיק הצירוף) דעתי היא שאין מקום להחמרה עם הנאשמת וכי ניתן להשיג את מלוא תכליות הענישה בדרך של ענישה מותנית, אף בהיעדר תסקיר. אנמק מסקנתי.
12. הנאשמת שלפני כבת 40, אם יחידנית לשלושה ילדים קטנים. עברה הפלילי נקי וזו הסתבכותה הראשונה עם החוק. ההגנה הגישה מסמכים המלמדים על קושי ממשי ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בדברים. בתמצית ייאמר כי בעבר סבלה הנאשמת מאירועי אלימות קשים, מצבה הנפשי רעוע, היא מתקיימת מקצבת ביטוח לאומי, מצויה באי כושר עבודה מלא ומסתייעת בגורמי הרווחה לצורכי דיור וכלכלת הבית. כן צוין כי היא מטופלת תרופתית במסגרת מעקב במרפאה לבריאות הנפש והיא וילדיה מטופלים על ידי עובדת סוציאלית. לכך יש להוסיף כי הנאשמת מקבלת אחריות למעשיה, מביעה צער וחרטה ומעוניינת לשקם את חייה. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. האירוע בתיק העיקרי בוצע בשנת 2021 בעוד שכתב האישום הוגש כשנתיים לאחר מכן. האירועים מושא תיק הצירוף בוצעו לפני כשנה ומאז לא נפתחו תיקים חדשים.
13. אף בהיעדר תסקיר דומה כי במצבה הכולל של הנאשמת, היינו על רקע עברה הנקי; חלוף הזמן; קבלת האחריות; מצבה הנפשי-רגשי ויתר הנסיבות, ניתן להגיע למסקנה לפיה ראוי להעדיף במקרה זה את שיקולי השיקום על פני ההלימה וההרתעה ולהימנע מענישה מוחשית ולו בעבודות שירות, כעתירת המאשימה. אכן, העבירות מושא תיק הצירוף חמורות וחרף גבולו התחתון של מתחם הענישה לא בנקל ייגזר בגין עונש בתחתית המתחם. ואולם, על הרקע שפורט לעיל סבור אני שניתן להשיג את תכליות הענישה הנדרשות במקרה זה בדרך של ענישה מותנית מרתיעה. בעניין זה אציין כי לאור נתוני הנאשמת והקשיים עמם היא מתמודדת דומה כי עונש מאסר בעבודות שירות (ולו קצר יחסית) יהיה קשה עבודה ועלול לגרום לה ולילדיה פגיעה משמעותית וזו אינה מחויבת המציאות בהתחשב במכלול הנסיבות.
14. סיכומי של דבר שאני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:
- א. מאסר מותנה למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא תעבור בתוך 18 חודשים את העבירה בה הורשעה.
- ב. פיצוי למתלוננת בתיק הצירוף (ע"ת מס' 1) בסך 800 ₪. הפיצוי ישולם ב - 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין.
- מוצגים:
סכין- להשמיד.
טלפון נייד - יוחזר לבעליו.
הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ה, 29 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.